

си червената и малко испадала грива и утѣшаваше своята половина.

— Успокой се, моя мила, ний ще му дадемъ да разбере, ще го научимъ на вѣжливостъ! Азъ сега още ще напиша на Пѣтля и ще донеса на Булдога. Слава Богу, капитуляциитѣ още не сж отмѣнени! Биби и нейниятъ мжжъ ще подигнатъ всичкитѣ Ерменци, а ако е нужно, то и Палата ще потревожимъ. Ний ще исплдимъ мютесарифина, на парчета ще го разстрѣляме съ картечницитѣ, успокой се ний ще научимъ Турчина, ще го испратимъ на покаяние въ Мекка. Какво измислил! Арестува въ християнска дѣвойка и не допусналъ при нея християнка! О, ако би билъ тукъ Лордъ Редклифъ, славното наше султанче, то щеше да има бѣсилка!

Доктора слушаше, глѣдаше ги и все мучеше: хм, хм! Наконецъ, като крякна тъй грѣмко като старъ глиганъ, той рече:

— Прѣстанете! Турцитѣ, както и другитѣ людѣе, до когато трѣбва—ласкаятъ, а когато не трѣбва—пжцятъ. Какво чудно има тукъ че васъ не ви пуснали? Нѣма пужда отъ свидѣтели. За да придуматъ християнката тѣ се ползуватъ и съ християнка и съ еврейка, а за да се повѣселятъ съ християнката защо имъ е еврейката? Тя е пѣтото колѣло на колата. Мюсюлманитѣ ще могатъ да се навѣселятъ сами. Захвърлете всички тия дивотии и се пригответе за пжтъ.

Настрѣхналата червена грива у Лева се улѣгна; той поглади своитѣ посинели стърни и видимо се успокои. Неговата половина сжщо притихна и се позасмѣ на доктора или на неговиятъ шалъ. Като си мисляше да получи за бакшишъ елмази, тя не забрви и за шала. Не само въ мѣнастиря, но и въ хаврата учатъ: проси баница, но не отхвърляй хлѣба.

Всичкитѣ трима отидоха да се приготвятъ за пжтъ. Бѣса не дрѣмѣ; когато той самъ не може да се споразумѣе съ дѣда, то му испраща скритомъ нѣкоя жена.

Мютесарифина, человекъ рѣшителенъ и дѣтеленъ, поизвика, потропна съ кракъ, даде заповѣди на юзбашия-